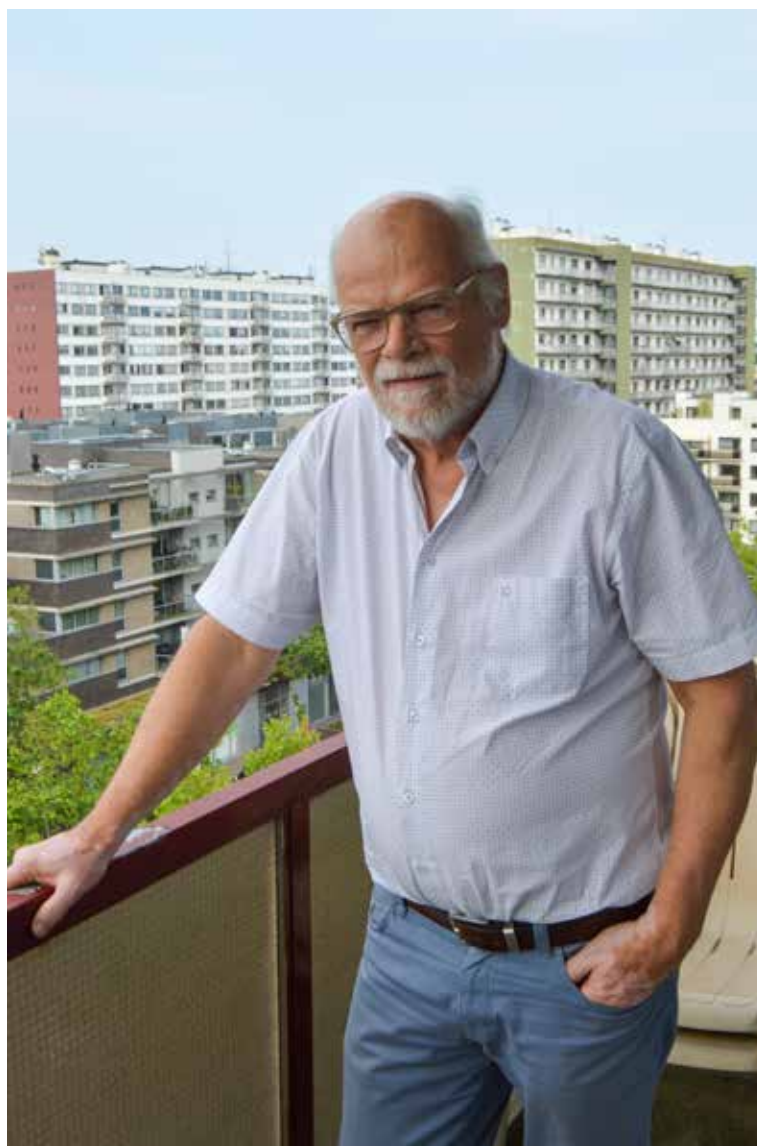

Afscheid van het *moeten*...

TEKST EN FOTO'S: DON ZEEMAN

Vlaggen en slingers zijn er nog niet te vinden, maar toch bereidt Christelijk Centrum voor Vorming en Hulpverlening Bethesda het veertigjarig jubileum voor. De gespreksruimte van Bethesda is te vinden op een van de hoogste verdiepingen van een flatgebouw in het Belgisch-Limburgse Genk. De rust in het appartement staat in schril contrast met de drukte van het stadsleven beneden. Hier vinden ook heel wat mensen rust in een woelig leven. Want al is de focus van het centrum in de afgelopen vier decennia herhaaldelijk verschoven, de rode draad is altijd een effectieve christelijke hulpverlening geweest.

In de jaren '70 ontstonden er in Vlaanderen heel wat nieuwe evangelische kerken. De geestelijke herleving ging gepaard met een sterk verlangen om ook ten dienste te staan van de medemens en de samenleving. Vooral de sterk groeiende verslavingsproblematiek in die periode confronteerde de maatschappij en de kerk met heel wat vragen. Met veel enthousiasme, maar met beperkte middelen, probeerde een aantal christenen oplossingen aan te reiken. In die tijd ging ook Bethesda van start. Relatietherapeut Gerrit Houtman maakte zowat de hele geschiedenis van het centrum mee, inclusief verschillende verhuizingen. Hij beseft dat de eerste jaren door redelijk wat naïviteit gekenmerkt werden: "We begonnen met de opvang van drugsverslaafden en we gingen dus zo'n beetje van start met het moeilijkste. Achteraf gezien was dat misschien niet verstandig. We hadden beter wat meer kunnen nadenken over wat onze mogelijkheden waren. Maar ja, het was de tijd van enthousiasme en idealisme. Toch zijn we dankbaar voor de mensen die we hebben kunnen helpen, al

is er toen ook energie verloren gegaan of verkeerd ingezet".

Door de jaren heen kwam het accent meer op ambulante psychosociale hulpverlening te liggen. Het merendeel van de gesprekken gaat tegenwoordig over relatieproblemen, over moeilijkheden op het werk, over zaken als burn-out en dergelijke. Zowel Gerrit als de andere medewerkers (Bethesda heeft intussen ook een afdeling in Antwerpen en in Gent) schoolden zich terdege bij in hun vakgebied. Hij benadrukt nu het belang van een gedegen opleiding, al is een eerste vereiste om dit werk te doen toch de passie voor mensen. En uiteraard is ook christen-zijn een must.

De druk van het geluk ...

Naast hulpverlening legt Bethesda sterk de nadruk op vorming. Het centrum geeft verschillende brochures en boeken uit. Naast de gesprekken – en dat zijn er voor Gerrit meestal zo'n vier of vijf per dag – besteedt hij ook veel tijd aan het schrijven. Een van de titels die op zijn naam staan, luidt *'Afscheid van het moeten'*. Gerrit: "We leven in een maatschappij waar heel wat druk op ons wordt gelegd. Vroeger lagen de verwachtingen van de samenleving redelijk vast, de normen en waarden waren duidelijk. Tegenwoordig moet je zelf vorm geven aan je leven. Mensen moeten overal het beste uithalen, moeten al hun talenten gebruiken

en moeten vooral altijd gelukkig zijn. Ze krijgen depressieve klachten wanneer ze het perfecte geluk niet vinden. Die enorme druk om steeds het beste geluk van de wereld te vinden, zorgt ervoor dat mensen voortdurend moeten veranderen: gaat mijn werk me wel voldoening blijven geven, moet ik niet op zoek naar iets anders? Ze moeten totaal tot hun recht komen in hun talenten, in hun creativiteit, in hun ambities. Ik spreek regelmatig met mensen die op het punt van trouwen staan en toch twijfelen, want misschien is er op de wereld nog een man of vrouw die ze nog gelukkiger kan maken ..." Het echte 'afscheid van het moeten' ziet Gerrit in de woorden van Jezus: Kom tot Mij en Ik zal je rust geven. "God wil ons bevrijden van de druk van de mensen en van alles wat op ons af komt. Het gaat over het loskomen van altijd ergens aan te willen beantwoorden. Zo krijg je oog voor genade. Zolang je onder druk leeft, voel je niet de onvoorwaardelijke genade en aanvaarding die God geeft. Als we ons werkelijk aanvaard weten, komt er ruimte, zodat we tot ons doel kunnen komen".

Perspectief

Ook al spreekt Gerrit veel over rust, zelf is hij nog niet echt van plan om het veel rustiger aan te doen. Hij heeft de pensioengerechtigde leeftijd, maar toch hoopt hij nog veel te kunnen doen. Zeg maar een visie voor de komende dertig jaar. "Ik hoop wel wat andere accenten te kunnen leggen, bijvoorbeeld op vorming. Er leven nog dromen in mij die gerealiseerd kunnen worden. Ik geloof dat het beste nog voor mij ligt, ook in dit leven. Er is meer mogelijk dan wat we tot nu toe gezien hebben".

Meer info over Bethesda en het jubileum: www.bethesda.be.